

[Justitsministeren.]

Staten, vil det være umuligt for Staten paa egen Haand at klare disse Ting. Naar man skal opføre en Politigaard eller en Politibygning i en By, maa man nødvendigvis have Forbindelse med de lokale Myndigheder, med Kommunen, og det vil som Regel være fra Kommunen, at Indstillingen om at opføre en saadan Bygning udgaar. Vi maa derfor ogsaa normalt bede Kommunerne om at sørge for at skaffe den fornødne Byggegrund. Undertiden vil Kommunerne have en saadan disponibel, men ofte vil det ikke være Tilfældet, idet det jo er ganske naturligt, at Kommunerne gerne vil have disse Bygninger lagt paa et ret centralt Sted i Byen. Grundene kan undertiden blive ret dyre, og hvis der fra Kommunen kommer saadanne Ønsker om Bygningens Placering, vil der utvivlsomt i alle Tilfælde fra Statens Side blive stillet Krav om, at Kommunen selv honorerer de særlige Krav, som den særlige Placering af dens Politibygning vil medføre.

Det vil være det normale, at Kommunerne, hvis de skal erhverve en Privat- ejendom, vil se at forhandle sig til Rette med de paagældende Ejere, men det er ligeledes klart, at der mange Gange mellem disse Ejere kan være en Mand, der er vrangvillig, enten paa den Maade, at han vil udnytte Situationen og se at faa noget mere ud af det, end der i Virkeligheden bør tilkomme ham, eller ogsaa paa den Maade, at han ikke vil af med sin Ejendom og sætter sig fuldstændig paa Bagbenene, hvorved man kan risikere, at han vil kunne ødelægge et saadant planlagt Arbejde. Derfor er det nødvendigt, at man har en Ekspropriationslov i Ryggen.

Ved § 2 har man gjort det saa lemfældigt som vel muligt, idet det ikke er bestemt, at det er en Ekspropriationskommission, der skal taksere, men det er lokale Folk, der bliver udvalgt af Retten paa Stedet, idet vi jo regner med, at disse lokale Folk er dem, der vil være bedst i Stand til at afgøre, om den Ejendom, der skal være Genstand for Ekspropriationen, nu ogsaa bliver vurderet paa den rette Maade, og at den private Interesser altsaa ikke bliver gaaet for nær.

Til sidst skal jeg kun bemærke, at en Lov som denne i og for sig ikke er noget nyt, thi allerede ved § 23, sidste Stykke, i Lov Nr. 87 af 25. Marts 1933 om Købstadskommunernes Styrelse findes der Hjemmel til Ekspropriation. Det var imidlertid kun til Bygninger med kommunale Formaal. Dengang var det jo Kommunerne, der skulde

sørge for Lokaler til Politiet, og da fik de som Regel Politiet installeret i Forbindelse med Raadhuset. Nu er disse Bygninger altsaa gaaet over til Staten, og efter at dette er sket, er det i hvert Fald ikke helt tydeligt, at vi stadig væk har den gamle Ekspropriationshjemmel i Loven fra 1933, og derfor har Justitsministeriet fundet det nødvendigt at fremsætte dette Lovforslag.

I øvrigt er det flere Steder ret hastende at komme i Gang med disse Arbejder, som jo ikke blot har en politimæssig Opgave, men for Tiden ikke mindst en beskæftigelsesmæssig. Derfor henstiller jeg til det høje Ting at modtage dette Lovforslag velvilligt og give det en hurtig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Laan til Anskaffelse af Saasæd i Foraaret 1941.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1725).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 86 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 443 af 22. December 1939 om Foranstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1725).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.